

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/314/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6818200143
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6818200143.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a členov senátu JUDr. Amy Odalošovej a Mgr. Kataríny Katkovej, v právnej veci žalobcov: 1/ V. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. Y. XX, 2/ B. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. Y. XX, obaja zast. JUDr. Petrom Poláčekom, advokátom so sídlom AK v Banskej Bystrici, Dlhá 2039/6, proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s. r. o., sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zast. Tomáš Kušnír, s. r. o., sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, o zaplatenie bezdôvodného obohatenia vo výške 8 231,88 € a o určenie neplatnosti zmluvy o úvere, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Revúca č. k. 8C/3/2018-87 zo dňa 29. 05. 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobcovia sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd konanie v časti o určenie neplatnosti zmluvy zastavil. V časti o zaplatenie bezdôvodného obohatenia vo výške 8 231,88 € žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku tak, že žalovaný má nárok voči žalobcom na náhradu trov konania v plnom rozsahu, ktorí sú trovy konania povinní nahradiť žalovanému spoločne a nerozdielne.

1.1 V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že žalobou zo dňa 13. 01. 2018 sa žalobcovia voči žalovanému domáhali zaplatenia sumy 8 231,88 € z titulu bezdôvodného obohatenia, a tiež určenia neplatnosti zmluvy o splátkovom úvere č. 512734155 zo dňa 30. 07. 2009. Žalobu odôvodnili tým, že so Slovenskou sporiteľňou, a. s. uzatvorili zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej im bol poskytnutý bezúčelový úver. Pohľadávku z úverovej zmluvy postúpila banka žalovanému, čím na neho prešli všetky práva a povinnosti spojené s úverovou zmluvou. V zmluve absentujú údaje vyžadované v ust. § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase jej uzavretia a to výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zmluva uvádza len údaj o výške mesačnej splátky ako jednu sumu, z ktorej nie je zrejmé, akú časť z nej predstavuje istina, akú časť úrok a akú časť iné poplatky. Pokiaľ v zmluve absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky, uvedený nedostatok spôsobuje, že spotrebiteľský úver sa posudzuje ako bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný postupoval bez odbornej starostlivosti a v rozpore s dobrými mravmi. Spotrebiteľské práva boli porušené najmä tým, že v zmluve boli použité neprijateľné zmluvné podmienky. Samotná zmluva o úvere už len v kontexte uvedených neprijateľných a nekalých podmienok svojím obsahom ako aj účelom jednak odporuje zákonu a zákon obchádza a ako celok sa prieči dobrým mravom a tak je neplatná od počiatku. Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s

cieľom ochrany spotrebiteľa sa môže spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva, preto žiadajú o vydanie bezdôvodného obohatenia. Uhradená celková suma bola 16 231,88 €, poskytnutý úver bol 8 000 €, bezdôvodné obohatenie je 8 231,88 €. Podaním doručeným súdu dňa 21. 05. 2018 sa k žalobe písomne vyjadril žalovaný a uviedol, že cieľom ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch je poskytnutie dostatočného množstva informácií spotrebiteľovi v rámci uzatváraných zmluvných vzťahov s dodávateľom týkajúcich sa podmienok úveru, aby bol spotrebiteľ zrozumiteľne informovaný, kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti vyplývajúce zo zmluvy. Predmetná zmluva spĺňa všetky náležitosti uvádzané v ustanovení § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zo zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva požiadavka rozpisu splátky úveru tak, aby bolo zrejmé, aká časť splátky pripadá na istinu, aká na úroky a aká na poplatky. Takýto výklad je v rozpore so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola transponovaná do nášho právneho poriadku práve zákonom o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorej zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami. V obdobnej veci rozhodoval Súdny dvor Európskej únie, ktorý uviedol, že smernica nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere výpis vo forme amortizačnej tabuľky a nie je ani nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum, resp. spresnenie aká časť splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Porušenie povinnosti veriteľa môže byť podľa vnútroštátnej právnej úpravy sankcionované zánikom nároku veriteľa na úroky a poplatky, avšak takáto sankcia je primeraná len pri takom porušení povinností veriteľa, ktoré môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, t. j. napríklad neuvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov, počtu a frekvencie splátok, ako aj neuvedenie prípadnej existencie notárskych poplatkov, požadovaných záruk a poistenia. Aj Najvyšší súd SR konštatoval, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá vylučuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, je to, že prijatým plnením bol uspokojovaný dlh žalobcov a žalovaný teda v čase prijímania peňažných plnení disponoval hmotnoprávnym nárokom voči žalobcom. Keďže poskytnutý úver nie je možné posúdiť ako bezúročný a bez poplatkov, potom takto prijaté plnenie nemožno považovať za bezdôvodné obohatenie. Žalovaný titulom dlhu žalobcov prijal len sumu 6 034,03 €, preto je vylúčené, aby sa žalovaný bezdôvodne obohatil sumou vo výške 8 231,88 €, keďže titulom dlhu žalobcov sumu v takejto výške neprijal. Žalovaný taktiež namieťa nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcov. Žalovaný prijal titulom dlhu žalobcov na svoj účet dňa 22. 11. 2016 platbu v celkovej výške 6 034,03 €, ktorú vykonal T., nar. X.X Žalobcovia. Aktívne vecne legitimovaný na vydanie tohto plnenia titulom bezdôvodného obohatenia preto v posudzovanom prípade môže byť jedine G..

1.2 Žalobcovia na pojednávaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu vzali žalobu v časti o určenie neplatnosti zmluvy o úvere späť. Právny zástupca žalobcov na pojednávaní uviedol, že v predmetnej veci sú splnené zákonné podmienky pre priznanie uplatneného bezdôvodného obohatenia. Zotrvávajú aj na argumentoch, ktoré uvádzali v súvislosti s nimi tvrdenou neplatnosťou zmluvy. Konštatovali, že zmluva má vady, ktoré môžu spôsobiť neplatnosť. Právny zástupca žalobcov dopĺňa žalobu v tom smere, že neprijateľnými zmluvnými podmienkami sú bod 8, čl. II, časti I zmluvy, bod 2, čl. II, časti I zmluvy a body 4, 5, čl. II, časti I zmluvy. Pokiaľ ide o poistenie, žalobcovia napádajú časť II zmluvy. Poplatok za poistenie sa premietol do nákladov úveru, pričom ak nebolo riadne splácané, mal veriteľ možnosť domáhať sa plnenia z poistnej zmluvy. Pokiaľ ide o poplatky, tu žalobcovia mali na mysli to, že v zmluve nebola uvedená zákonná náležitosť - výška, počet a termíny splátok, istiny, úrokov a poplatkov. Úver je tiež nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Je pravda, že zostatok úveru sumu 6 034,03 € uhradil p. E. bez právneho dôvodu, ale jeho pohľadávka voči žalovanému bola postúpená na žalobcov. Výška bezdôvodného obohatenia predstavuje súčet sumy zaplatenej p. Kotlárom a sumy, ktorú celkovo uhradili žalobcovia pôvodnému veriteľovi Slovenskej sporiteľni, a. s. Zaplatenie sumy 6 034,03 € nie je sporné, úhrady žalobcov pôvodnému veriteľovi žalobcovia preukazujú výpismi z účtu. V predmetnej zmluve o úvere absentujú zákonné náležitosti, čo spôsobuje, že úver je bezúročný a bez poplatkov, ich právna argumentácia o bezúročnosti je správna, nakoľko právna argumentácia žalovaného odkazujúca na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sa týka úverov podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ale predmetný úver sa riadil skorším zákonom o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z.

1.3 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že vykonal dokazovanie a na základe vykonaného dokazovania zistil, že dňa 30. 07. 2009 žalobcovia uzatvorili ako spoludlžníci

so Slovenskou sporiteľňou, a. s., zmluvu o splátkovom úvere č. 0512734155, na základe ktorej bol žalobcom poskytnutý úver vo výške 8 000 €. V zmluve boli uvedené nasledovné údaje úveru: výška úveru 8.000 €, druh úveru: spotrebný bezúčelový úver, typ a výška úrokovej sadzby: fixná do splatnosti, 12,80 % p. a. v deň uzavretia úverovej zmluvy, spôsob poskytnutia úveru: jednorázovo bezhotovostne, spotrebiteľský poplatok: 189,17 € z prostriedkov úveru, poplatok za správu úveru: 1,99 € mesačne, výška splátky istiny: 146,87 €, splatnosť prvej splátky: 20. 08. 2009, počet splátok: 84, periodicita a splatnosť splátok istiny: mesačne k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, konečná splatnosť úveru: 20. 07. 2016, splatnosť úrokov: mesačne v posledný deň kalendárneho mesiaca, spôsob splácania: inkasom z inkasného účtu, splatnosť splátky úrokov a poplatkov: posledný deň kalendárneho mesiaca, RPMN: 15,23 %, priemerná hodnota RPMN: 14,05 %, celkové náklady spojené s úverom: 4 533,69 €, náklady nezahnuté do výpočtu RPMN: sankcie za porušenie povinností dlžníka vyplývajúce z úverovej zmluvy, výška týchto sankcií je uvedená v sadzobníku alebo vo zverejnení, poplatky spojené s vedením účtu dlžníka uvedené v sadzobníku alebo vo zverejnení. Dňa 30. 07. 2009 bol veriteľom vypracovaný formulár o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý bol podpísaný žalobcami a v ktorom sú uvedené rovnaké údaje úveru ako v zmluve. Žalovaný vyzval žalobcov listom zo dňa 07. 10. 2016 na zaplatenie dlžnej sumy úveru vo výške 6 034,03 €. Žalovaný sa následne domáhal voči žalobcom na súde žalobou zo dňa 15. 11. 2016 zaplatenia sumy 4 846,71 € (33 neuhradených splátok) z titulu zmluvy o splátkovom úvere č. 512734155 zo dňa 30. 07. 2009. Žaloba bola vzatá späť, preto bolo konanie zastavené uznesením okresného súdu č. k. 8Csp/98/2016-59 zo dňa 12. 01. 2017. Podľa tvrdenia žalovaného, ktoré nebolo popreté žalobcami, k späťvzatiu žaloby došlo na základe dohody strán sporu, že dôjde dobrovoľne k úhrade dlžnej sumy. Z výpisu z účtu, z platobného príkazu na úhradu a zo zhodných tvrdení strán sporu okresný súd zistil, že žalovanému bola uhradená čiastka 6 034,03 €, platbu realizoval dňa 22. 11. 2016 prevodom na účet žalovaného T. T., nar. XX. XX. XXXX, ako správa pre príjemcu je uvedené vyplatenie dlžnej pohľadávky - V. N.. Zmluvou zo dňa 22. 11. 2016 postúpil T. T., nar. XX. XX. XXXX na žalobcov pohľadávku voči žalovanému, ktorá mu vznikla na základe tej skutočnosti, že dňa 22. 11. 2016 uhradil žalovanému sumu 6 034,03 €, a to bez akejkoľvek dohody so žalovaným a bez písomnej dohody so žalobcami. Výzvou zo dňa 13. 11. 2017 žiadali žalobcovia Slovenskú sporiteľňu, a.s. o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 8 231,88 €. V liste zo dňa 08. 12. 2017 Slovenská sporiteľňa, a.s. uviedla skutočnosti týkajúce sa zmluvného vzťahu a tiež poukázala na postúpenie pohľadávky na žalovaného. Výzvou zo dňa 13. 11. 2017 žalobcovia žiadali žalovaného o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 8 231,88 €. Listom zo dňa 07. 12. 2017 žalovaný žalobcom uviedol, že zmluva spĺňa všetky zákonné náležitosti, úver nie je možné posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov, preto im nevznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobcovia uzatvorili s právnym predchodcom žalovaného zmluvu o úvere, na základe ktorej im boli poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 8 000 €, ktoré sa žalovaní zaviazali splatiť v mesačných splátkach. Zmluvu, na základe ktorej boli žalobcom poskytnuté peňažné prostriedky, posúdil súd ako zmluvu o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a zároveň ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 Občianskeho zákonníka, keďže ju právny predchodca žalovaného uzatváral v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalobcovia mali postavenie spotrebiteľov. Súd ako predbežnú otázku riešil, či je predmetná zmluva o úvere platná a či je úver bezúročný a bez poplatkov. Preskúmal napadnutú zmluvu o úvere a dospel k záveru, že zmluva má všetky zákonné náležitosti, ktorých absencia by mohla spôsobiť neplatnosť celej zmluvy o úvere. Zo zmluvy vyplýva, že veriteľ sa zaviazal poskytnúť dlžníkom peňažné prostriedky a dlžníci sa zaviazali poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Zo zmluvy je zrejmé, že úver bol poskytnutý vo výške 8.000 € s fixnou úrokovou sadzbou 12,80 % p. a., pričom žalobcovia mali úver splatiť v 84 mesačných splátkach po 146,87 €, splatných vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. Daný právny úkon je určitým a zrozumiteľným, je z neho zrejmé, k čomu sa zmluvné strany zaviazali a nebolo zistené ani tvrdené, že by nebol urobený slobodne a vážne. Jednotlivé zmluvné ustanovenia tvoria celok, ktorý ako taký nie je v rozpore so zákonom, ani zákon neobchádza, nebolo ani zistené že by zmluva o úvere bola v rozpore s dobrými mravmi. Na základe uvedeného mal súd prvej inštancie za to, že zmluvné ustanovenia, na ktoré žalobcovia poukazovali, by ani v prípade svojej neplatnosti nemali vplyv na neplatnosť zmluvy ako celku, ak by aj boli neplatnými, zmluva by bola neplatná len ohľadne týchto ustanovení. Nejde totiž o zmluvné ustanovenia, ktoré by sa týkali podstatných náležitostí zmluvy, v dôsledku neplatnosti ktorých by bola neplatná celá zmluva a bolo by možné domáhať sa vrátenia toho, čo sa na základe zmluvy plnilo. Pre úplnosť okresný súd uviedol, že ustanovenie bodu 8, čl. I, časti I zmluvy nepovažuje súd za neplatné, nejde o samotnú rozhodcovskú doložku, len o záväzok riešiť spory prednostne mimosúdnou dohodou s tým, že až následne pristúpi k riešeniu sporov

pred rozhodcovským súdom alebo všeobecným súdom. Toto ustanovenie nespôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, súd ho nepovažuje za neplatné. Súd preskúmal i ďalšie ustanovenia zmluvy, na ktoré žalobcovia poukazovali, ako je uvedené vyššie, nebola zistená neplatnosť ustanovenia, ktoré by malo vplyv na neplatnosť celej zmluvy. Súd ďalej dospel k záveru, že predmetná zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ ide o uvedenie výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a poplatkov, mal súd za to, že zmluva tieto údaje obsahuje. Ustanovenie § 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch sa nemá vykladať tak, že by bolo nevyhnutné uviesť, aká časť splátky pripadá na istinu, aká na úroky a aká na poplatky, že by bolo nutné pri uzavretí zmluvy doložiť amortizačnú tabuľku, z ktorej by tieto skutočnosti vyplývali. Účelom uvedeného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ pri uzavretí zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej - ktorej anuitnej splátke pripadať na istinu, úroky a poplatky. Povinnosť uvádzať tieto informácie nevyplýva ani zo smernice Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola implementovaná do nášho právneho poriadku zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Ustanovenia tohto zákona vrátane § 4 sa vykladajú eurokonformne, pričom Európsky súdny dvor judikoval, že členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré smernica neupravuje, zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcich splátok nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. V uvedenej súvislosti súd prvej inštancie odkázal na judikatúru Európskeho súdneho dvora, ako aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 146/2017, ktorého závery sú aplikovateľné i na riešenú vec, nakoľko síce posudzované zmluvy sa spravovali inými zákonmi o spotrebiteľských úveroch, ale znenie vyžadujúce uvedenie výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a poplatkov bolo v zákonoch obdobné. Najvyšší súd Slovenskej republiky rovnako konštatoval, že v zmluvách o spotrebiteľských úveroch nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, rozpis splátok osobitne na istinu, úroky a poplatky. Keďže súd prvej inštancie nepovažoval predmetnú zmluvu o úvere za neplatnú a úver, ktorý bol poskytnutý žalobcom, nie je bezúročným a bez poplatkov, žalobcovia boli povinní uhradiť žalovanému, resp. pred postúpením pohľadávky jeho právnenému predchodcovi plnenia podľa zmluvy, a teda pokiaľ bola uhradená istina, úroky, poplatky či poistené podľa zmluvy, nedošlo zo strany žalovaného k bezdôvodnému obohateniu, t. j. k získaniu majetkového prospechu na úkor žalobcov plnením bez právneho dôvodu alebo z neplatného právneho úkonu. Vzhľadom na uvedené okresný súd žalobu nepovažoval za dôvodnú, a preto ju v rozsahu nad rámec zastavenia konania zamietol.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie sa žalobca s odkazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP odvolal. Ako dôvody odvolania uviedol, že sa v plnom rozsahu pridržiava písomných a aj ústnych prednesov, pričom je presvedčený, že Zmluva o splátkovom úvere č. 512734155 zo dňa 30. 07. 2009 uzatvorená medzi žalobcami a právnym predchodcom žalovaného, teda Slovenskou sporiteľňou a.s., je jednak neplatná, a to ako celok, ale aj minimálne v niektorých svojich ustanoveniach, ktoré síce nemusia robiť zmluvu neplatnou ako celok, ale len jej jednotlivé ustanovenia, ale práve tieto ustanovenia zmluvy majú podstatný význam pre uplatnený nárok v tomto konaní. Súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil obsahové náležitosti tejto zmluvy a to každú samostatne, ale aj v ich vzájomnej súvislosti a v konečnom dôsledku aj za okolností, za ktorých žalobcovia zmluvu uzatvorili. Samotná zmluva bola totiž žalobcami podpísaná dňa 30.07.2009, a to bezprostredne po tom, ako bol vtedajším právnym predchodcom vypracovaný formulár o zmluvných podmienkach. Žalobcovia v tomto prípade súrne potrebovali finančné prostriedky a aj keď im ich bola Slovenská sporiteľňa a.s. ochotná poskytnúť, trvala na podpísaní úverovej zmluvy za podmienok, ktoré si sama určila, a ktoré žalobcovia nemali vôbec šancu akýmkoľvek spôsobom ovplyvniť, doplniť, alebo upraviť. Za takýchto podmienok teda nemali ani možnosť a ani dôvod študovať obsah zmluvy a zmluvu podpísali ako tzv. vzorovú teda formulárovú. Už len toto podľa žalobcov je v rozpore s ustanovením § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže úverová zmluva spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a to v neprospech spotrebiteľa. Súd prvej inštancie za týchto okolností nesprávne vyhodnotil prostriedky procesného útoku, keď aj jednotlivé ustanovenia zmluvy o úrokoch, poplatkoch, sankciách a iných majetkových teda finančných postihoch považoval za platné. Okrem toho súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil aj skutočnosť, že žalobcovia od právneho predchodcu žalovaného obdržali sumu 8 000 €. To nie je podľa žalobcov pravda, a to s poukazom na samotné odôvodnenie rozsudku uvedené na 4. strane v bode 8., keďže v skutočnosti obdržali len sumu 7 810,83 €. Teda 8 000 € mínus spotrebiteľský poplatok 189,17 €. Uviedli, že nemôžu súhlasiť ani s tým, ako sa súd prvej inštancie vysporiadal s prostriedkami procesného útoku vo vzťahu k poisteniu. Poistenie bolo právnym predchodcom žalovaného nanútené, ako povinné bez možnosti akejkoľvek obrany zo strany spotrebiteľa. Je úplne nelogický výklad celej

konštrukcie tohto inštitútu, jeho účelu a zmyslu. Je to predsa inštitút poistenia insolventnosti, a teda v prípade, keď sa dlžník dostane do stavu platobnej neschopnosti je len logické, že má nastúpiť plnenie poisťovne pre tento prípad a nie to, ako to vyložila právna zástupkyňa žalovaného, že došlo k zániku poistenia. Na základe uvedeného žiadali, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe vyhovie, a to minimálne do časti sumy 6 034,03 €.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcov uviedol, že sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie vo veci samej stotožňuje v plnom rozsahu a zastáva názor, že odvolaním napadnuté rozhodnutie je vo výroku vecne správne. Argumentácia žalobcov ohľadom nemožnosti študovať obsah zmluvy je absurdná a účelová. Súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam a náležite sa vysporiadal s argumentáciou strán sporu. Rovnako súd prvej inštancie aplikoval na vec správnu právnu normu a vec správne právne posúdil. Poskytnutý úver nie je možné posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov a uzavretú zmluvu nemožno považovať za neplatnú, v dôsledku čoho nemohlo vzniknúť na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie. V závere vyjadrenia k odvolaniu žalobcov žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a žalovanému priznal voči žalobcom nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcov v rozsahu a z dôvodov podľa ustanovenia § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 CSP (a contrario) a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 378 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích námietok žalobcov, ktorí súdu prvej inštancie v odvolaní vytýkali nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci

6. Po prejednaní odvolania žalobcov odvolací súd uvádza, že z obsahu žaloby vyplýva na akých skutkových základoch sa žalobcovia domáhali zaplataenia žalovanej sumy 8 231,88 €, keď v žalobe tvrdili, že Zmluva o splátkovom úvere č. 512734155 zo dňa 30. 07. 2009 obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, je neplatná a úver na jej základe poskytnutý je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. V priebehu konania svoju argumentáciu rozšírili aj o tú skutočnosť, že zo žalovanej sumy 8 231,88 € časť vo výške 6 034,03 € predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, avšak na základe iných skutkových okolností, pričom z výpisu z účtu, z platobného príkazu a zo zhodných tvrdení strán sporu zistil, že žalovanému bola dňa 22. 11. 2016 uhradená suma 6 034,03 €, ktorej platbu realizoval prevodom na účet T., nar. XXXX,, pričom do správy pre príjemcu uviedol: vyplatenie dlžnej pohľadávky - N. X.. Zmluvou zo dňa 22. 11. 2016 postúpil T. T., nar. XX.XXXX na žalobcov pohľadávku voči žalovanému, ktorá mu vznikla na základe tej skutočnosti, že dňa 22. 11. 2016 uhradil žalovanému sumu 6 034,03 € a to bez akejkoľvek dohody so žalovaným a bez písomnej dohody so žalobcom.

7. V uvedenej súvislosti odvolací súd poukazuje na ustanovenia § 132 ods. 1 CSP, podľa ktorého v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán sporu, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. V žalobe tvrdené skutkové okolnosti, ktorými žalobca (v tomto prípade žalobcovia) odôvodňujú svoj nárok musia korešpondovať s označenými a predloženými dôkazmi a s hypotézou právnej normy, od ktorej žalobca/ žalobcovia odvodzujú svoj nárok. Bezdôvodné obohatenie v časti o zaplataenie sumy 6 034,03 € vzniklo na strane žalovaného na základe iných skutkových okolností ako žalobcami v žalobe tvrdená neplatnosť predmetnej zmluvy o úvere, existencia neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve a bezpoplatkovosť a bezúročnosť úveru, ktorý im bol poskytnutý právnym predchodcom žalovaného na základe Zmluvy o splátkovom úvere č. 512734155 zo dňa 30. 07. 2009, preto v časti o zaplataenie sumy 6 034,03 € súd prvej inštancie správne rozhodol, keď žalobu zamietol.

8. Pokiaľ ide o zvyšnú časť žalovanej sumy vo výške 2 197,85 €, odvolací súd uvádza, že žalobcovia v rámci odvolacej argumentácie uvedenej v odvolaní, nereagujú právne relevantným spôsobom na dôvody odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, uvedené v jeho odôvodnení, kde súd prvej inštancie vychádzajúc z ustálenej judikatúry (uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo 146/2017) jasne a zreteľne uviedol, prečo nepovažuje Zmluvu o splátkovom úvere č. 512734155 uzatvorenú dňa 30. 07. 2009 medzi žalobcami a právnym predchodcom žalovaného za neplatnú a úver, ktorý bol žalobcom na základe tejto zmluvy poskytnutý za bezúročný a bez poplatkov. Odvolacie námietky žalobcov tak nie sú spôsobilé

vyvrátiť správnosť záverov súdu prvej inštancie, v rámci ktorých súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku riadne a presvedčivým spôsobom vysvetlil, prečo žalobu zamietol, keď uviedol, že v súlade s ustálenou judikatúrou nemožno vo vzťahu k zmluvám o spotrebiteľských úveroch od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu a rozpis splátok osobitne na istinu, úroky a poplatky a že predmetná zmluva o splátkovom (spotrebiteľskom úvere) predstavuje všetky zákonom o spotrebiteľských úveroch vyžadované náležitosti. Pokiaľ ide o ustanovenia zmluvy o poistení, súd prvej inštancie správne uviedol, že neplatnosť ustanovení o poistení nemôže spôsobiť neplatnosť celej zmluvy, pretože v prípade neplatnosti ustanovení o poistení by žalobcovia neboli povinní platiť len poistné, ale povinnosť splácať úver aj s úrokmi by tým nebola dotknutá.

9. Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovia 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením.

11. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).